

عنوان مقاله:

توسعه پایدار بافت های فرسوده در چارچوب سیاست بازآفرینی و گردشگری فرهنگی

محل انتشار:

همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

امین ابراهیمی دهکردی - مدرس گروه معماری موسسه آموزش عالی مولانا

الهام شیخ میلانی - کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشکده هنر و معماری تهران مرکز

خلاصه مقاله:

مفهوم پایداری، تأمین نیازهای امروز را بدون به مخاطره انداختن نیاز آیندگان، مورد توجه قرار می دهد. توسعه پایدارمشمول بر چهار بعد زیستمحیطی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است. در این میان بعد فرهنگی در پایداری توسعه، بعدی متأخر و در عین حال مهم است. در این پژوهش به معرفی بعد فرهنگی پایداری، به عنوان رکنی مهم از رویکرد پایداری پرداخته و ضمن بررسی ضرورت های توجه به این بعد، شاخص های تحقق پایداری بر مبنای رویکرد پایداری فرهنگی بیان شده است. امروزه بهره گیری از اصول گردشگری شهری، به عنوان راهکاری کارآمد برای بازآفرینی بافت های تاریخی کشور که به عنوان سرمایه های ارزشمند و میراث فرهنگی محسوب می شوند، ارائه می گردد. بازآفرینی فرهنگی به عنوان رویکردی اساسی در راستای بهسازی و بهبود بافت های ناکارآمد و جذب جمعیت در این بافت ها موردتوجه می باشد. در این رویکرد فرهنگ به عنوان یکی از سرمایه های اصلی شهر شناخته می شود. همچنین گردشگری فرهنگی می تواند باعث احیای غرور جامعه محلی شود و از این منظر نیز به ارتقای فرهنگ اصیل بومی کمک می کند. پر واضح است که وقتی بافت ناکارآمد بهسازی شود متقابلاً گردشگری فرهنگی نیز گسترده میشود. نتایج بررسیها نشان از آن دارند که بعد فرهنگی پایداری، لازمه توسعه پایدار بوده و از طریق گردشگری فرهنگی میتوان به اهداف مورد نظر دست یافت

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، پایداری فرهنگی، بهسازی، بافت فرسوده، گردشگری فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315224>

